

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

14 NOVEMBER 1956.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek en van de algemene verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het hoeft zeker geen verder betoog dat de toestand van landbouw, in de laatste jaren, een gevoelige achteruitgang kent.

Onlangs werd zulks bewezen in de studie van het Departement van Economische Zaken, waar met duidelijke cijfers werd aangetoond hoe het aandeel van de landbouw in het nationaal inkomen geleidelijk aan, van jaar tot jaar, vermindert.

Ook de landbouwindexcijfers, opgemaakt door het departement van Landbouw, wijzen er op dat de verkoopprijzen der landbouwprodukten voortdurend dalen, terwijl de produktiekosten maar steeds blijven stijgen.

Elke normale verhouding tussen kosten en prijzen is thans verbroken, en men vraagt zich af wat er in zulke omstandigheden moet worden van de landbouwbevolking.

Talrijk zijn de landbouwers die, in oktober 1956, belangrijke bedragen van vroeger gespaarde gelden hebben moeten afhalen, om hun pacht te kunnen betalen, terwijl anderen met grote bedragen in het krijt staan bij handelaars in veevoeders en meststoffen, en zulks niettegenstaande veel en naarstig werk, zelfs van vrouwen en kinderen.

Voor al de gewesten, waar men zich wegens de minder natuurlijke rijkdom van de grond, heeft toegelegd op een uitgebreide varkensteelt, zijn er erg aan toe.

De evolutie van de varkensprijzen is toch al te kenschetsend. Ziehier de officiële prijzen van de markt te Anderlecht voor de categorie halfvet :

	1951	1952	1953	1954	1955	1956
1 ^o semester :	28,50	25,60	21,10	26,70	22,70	18,90
2 ^o semester :	30,10	22,50	22,70	21,70	20,50	—

En niettegenstaande deze daling der prijzen zien wij dat de landbouwer, in de hoop op beternis, toch aan zijn varkensstapel vasthoudt en verder fokt. Zulks wordt bewezen door de laatste tellingen :

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

14 NOVEMBRE 1956.

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code et le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est évident que ces dernières années la situation des agriculteurs connaît un sensible recul.

Cela ressort d'une étude du Département des Affaires Economiques montrant clairement que la quote-part de l'agriculture dans le revenu national diminue progressivement d'année en année.

Les indices agricoles, établis par le Département de l'Agriculture, prouvent également que les prix de vente des produits agricoles ne font que baisser alors que les frais de production ne cessent d'augmenter.

Toute relation normale entre les frais et les prix est actuellement rompue et on se demande, dans ces conditions, quel sera le sort de la population rurale.

Nombreux sont les agriculteurs qui, en octobre 1956, ont dû prélever, sur leurs économies, des sommes importantes pour pouvoir payer leurs fermages, tandis que d'autres doivent de l'argent aux négociants en aliments pour le bétail et en engrais, malgré le travail laborieux et incessant même de femmes et d'enfants.

Surtout les régions où, en raison de la pauvreté du sol, on s'est adonné, sur une grande échelle, à l'élevage porcin, sont durement touchées.

L'évolution des prix de la viande de porc est en effet très caractéristique. Voici les prix officiels du marché d'Anderlecht, pour la catégorie demi-gras :

	1951	1952	1953	1954	1955	1956
1 ^o semestre :	28,50	25,60	21,10	26,70	22,70	18,90
2 ^o semestre :	30,10	22,50	22,70	21,70	20,50	—

Et malgré cette baisse, nous constatons que le cultivateur, en attendant mieux, veut à tout prix maintenir son cheptel porcin et poursuit l'élevage. C'est ce que prouvent les derniers recensements :

	Aantal zeugen	Totaal varkens
1/1/55	165.000	1.240.000
15/5/55	186.000	1.419.000
1/1/56	175.000	1.347.000
15/5/56	192.000	1.470.000

Deze verdere uitbreiding is zeer bedenkelijk voor het prijzenverloop.

Het landbouwfonds is weliswaar deze zomer tussen gekomen om de uitvoer te steunen, doch wij stellen vast dat het uiteindelijk resultaat van deze tussenkomst ook weinig doelmatig is.

Intusschen vraagt de landbouwbevolking zich angstvallig af, wat er met haar zal geschieden bij verdere aftakeling der varkensprijzen.

Passende maatregelen dringen zich op.

Men kan opmerken dat er circa 30.000 kweekzeugen te veel zijn, om te voldoen aan de binnenlandse behoefte van varkensvlees. Maar deze kweekzeugen kunnen zo maar niets aanstonds op de markt gegooid worden. De afslachting ervan moet geleidelijk aan gescieden, om met de minder goede te beginnen.

Intussen zou het toch zeer belangrijk zijn, indien men een groot aantal viggens jong kon opruimen. Daardoor zou de overproductie van varkensvlees in de komende maanden kunnen beperkt worden. Gelukkig bestaat er in ons land een afzetgebied voor viggens van circa 12 kg op voet, die afgeslacht worden, en gedurende de wintermaanden als « melkzwijntjes » verkocht worden.

De afzet van deze slachtviggens wordt echter bijzonder bemoeilijkt, door de toepassing van het koninklijk besluit van 27 mei 1955, betreffende de verhoging van de slachttaks.

Inderdaad, viggens van circa 12 kg levend, geven ongeveer 6 kg geslacht, en hierop valt een taks te betalen van 30 frank per kop, hetzij ongeveer 5 frank per kg geslacht. Deze taks moet de afzet onvermijdelijk remmen.

Een tijdelijke afschaffing van deze taks, zou geen overgroot verlies betekenen voor de schatkist, en zou daarnaast ongetwijfeld op een bijzondere wijze kunnen bijdragen om de afzet in eigen land van slachtviggens te bevorderen, wat vooral tot een samering van de varkenmarkt zou kunnen leiden.

Nombre de truies Nombre total de porcs

1/1/55	165.000	1.240.000
15/5/55	186.000	1.419.000
1/1/56	175.000	1.347.000
15/5/56	192.000	1.470.000

Cette extension continuelle est alarmante quant à l'évolution des prix.

Il est vrai que le Fonds agricole est intervenu au cours de cet été en vue de promouvoir l'exportation, mais le résultat final de cette intervention en démontre le peu d'efficacité.

Entretemps, la population agricole se demande avec angoisse quel sera son sort si la baisse des prix du porc devait se poursuivre.

Des mesures adéquates s'imposent.

On peut constater qu'il y a un excédent d'environ 30.000 truies pour satisfaire les besoins du pays en viande de porc. Mais ces truies ne peuvent pas être amenées au marché d'un jour à l'autre. Leur abattage doit se faire progressivement, en commençant par les moins bonnes.

En attendant, ce serait déjà un pas important dans la bonne voie si l'on parvenait à se débarrasser d'un grand nombre de porcelets. Cela permettrait de limiter la surproduction de viande de porc dans les mois à venir. Heureusement, notre pays offre un débouché intéressant pour les porcelets d'environ 12 kg sur pied, qui sont abattus et vendus comme « cochons de lait » pendant les mois d'hiver.

Mais la vente de ces porcelets de boucherie est rendue particulièrement difficile par l'application de l'arrêté royal du 27 mai 1955 portant augmentation de la taxe d'abattage.

En effet, les porcelets pesant environ 12 kg, donnent quelque 6 kg de viande de boucherie, passibles d'une taxe de 30 francs par tête, soit environ 5 francs par kg de viande. Cette taxe doit inévitablement freiner la vente.

Une suppression temporaire de cette taxe ne constituerait pas une perte considérable pour le Trésor et serait en outre de nature à favoriser tout particulièrement la vente des porcelets de boucherie sur le marché intérieur, ce qui pourrait amener en même temps un assainissement du marché porcin.

A. DE NOLF.

WETSVoorstel

Enig artikel.

Aan artikel 20, van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, gewijzigd bij artikel 42 van de wet van 13 augustus 1947, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

« De taks van 30 frank bepaald in artikel 3 van het koninklijk besluit van 27 mei 1955, wordt voorlopig niet meer geheven op de slachtviggens.

» Een koninklijk besluit kan ten gepasten tijde de wederinvoering van deze taks bepalen. »

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

La disposition suivante est ajoutée à l'article 20 du Code des taxes assimilées au timbre, modifié par l'article 42 de la loi du 13 août 1947 :

« A titre provisoire, la taxe de 30 francs prévue à l'article 3 de l'arrêté royal du 27 mai 1955, ne sera plus perçue pour les porcelets de boucherie.

» Un arrêté royal pourra prévoir, au moment opportun, le rétablissement de cette taxe. »

A. DE NOLF,
J. STEPS,
P. MEYERS,
G. LOOS.